

anførte, at den burde hedde Silkeborg—Grindsted—Bramminge — end det ærede Medlem for Esbjergs (Bluhme) Udtalelse om, at den burde føres til Esbjerg og ikke til Bramminge. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i. Det kan nok være, at hvis denne Bane kun havde til Formaal at føre Trafikken Nord fra til Esbjerg, gjorde man rettest i at gaa den lige Vej derindtil. Thi vilde Linien derved blive noget længere — hvor meget kan jeg ikke sige nøjagtigt — og derfor ogsaa noget dyrere end ved at føre den over Bramminge, men det kunde maaske veje op mod, at man sparede at køre det Stykke fra Bramminge til Esbjerg længere. Men hvor vigtig en Side af Sagen end Trafikken til Esbjerg er, saa er den ikke den eneste. Jeg ser bort fra Banens Betydning for Oplandets Udvikling, thi i saa Henseende kan det ærede Medlem jo gøre gældende, og vist med ikke ringe Ret, at det vil blive det samme, enten man gaar den ene eller den anden af disse Veje. Men Banen har ogsaa Betydning for Trafikken længere Syd paa over Ribe . . . Det ærede Medlem (Bluhme) ryster paa Hovedet, men det vilde dog sikkert ikke være rigtigt at se bort fra hverken den Betydning, den har, eller navnlig den Betydning, den kan faa i saa Henseende. Jeg indrømmer, at det er et Hensyn, der ikke kan veje op mod Hensynet til Trafikken paa Esbjerg, men dette udelukkes jo heller ikke, fordi Banen gaar over Bramminge, og det, der sinkes derved, mener jeg fuldt opvejes af Mulighederne for en gennemgaaende Trafik i saa langt bedre Skikkelse end hidtil Syd paa over Ribe. At Ribe skulde være mod denne Linie, saaledes som det ærede Medlem hentydede til, tvivler jeg paa, det vil jeg i al Fald se først. Nej, vil man overhovedet komme ind paa andre Tanker om denne Banes Retning i dens sydlige Del, vil jeg ikke dølg, at saa henleder et Blik paa Kortet snarere Tanken paa at føre Linien ind til Tistrup eller Sig for saa at føre Trafikken derfra videre ad den bestaaende Bane ned til Esbjerg. Derved vilde man spare et Stykke Statsbane af Betydning for Finanserne, og bortset fra, at det paagældende Opland saa kom til at savne en Statsbane, opnaa noget nær det samme som ved at lægge Linien til Esbjerg, i alt Fald ligesaa meget i Retning af Esbjerg som ved at lægge den over Bramminge. Men jeg holder mig til mit eget Forslag, jeg tror, det, fra alle Sider set, er det rette.

Saa kommer jeg til Litra f.: den øst-

sjællandske Jernbanes Overtagelse af Staten. Dette udtalte navnlig det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) sig stærkt imod. Jeg tror dog, det er et Forslag, der med Rette er stillet og med Fordel for Staten kan modtages og gennemføres. Ogsaa Befolkningen dernede er selvfølgelig interesseret i dette Spørgsmaal. Den har i mange Aar været misfornøjet med denne Banes Ledelse og Drift. Det er nemlig en stor Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for Assens (Berntsen) saa vel som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds talte om, at det var Befolkningen selv, der drev denne Bane. Den har ikke haft det mindste at sige i saa Henseende. Det er Aktionærerne — paa hvilke Hænder Aktierne ere, ved jeg ikke, det er vist ikke mange —, som ene og alene vælge Bestyrelse og under Statens Kontrol besørge Driften. Befolkningen har, retslig set, ikke noget som helst at sige. Befolkningen har i mange Aar beklaget sig over de Kaar, der bødes den gennem denne Drift. Jeg har selv som Folketingsmand, før jeg blev Minister, gjort mig til Tolk for disse Ønsker, hvilket ikke er saa underligt, da det er min Kreds, foruden Faksekredsen, som det her drejer sig om. Jeg skal ikke her gentage, hvad jeg derom tidligere har sagt, men henviser til nogle Udtalelser af mig ved første Behandling af Finanslovsforslaget den 26. Oktober 1903. Det findes i Tidenden for 1903—04, Sp. 680 ff. Jeg maa dog tilføje, at et af de væsentligste Klagepunkter, som den Gang lød, nemlig at man ønskede et fjerde Tog, er blevet opfyldt siden; ogsaa paa andre Punkter ere nogle af Befolkningens Klager siden blivne imødekomne, og jeg haaber, at de ville blive det ogsaa i Fremtiden, enten saa denne Bane bliver overtaget af Staten, eller den ikke bliver det. Men til Trods derfor ønsker Befolkningen meget, at den maa komme ind under andre Forhold. Jeg tror imidlertid ikke, det er Befolkningens Krav, der i saa Henseende bør være det eneste eller engang det mest afgørende. Nej, det bør være Hensynet til Statens egne Interesser. Det er det, jeg har paaberaabt mig i Motiverne, og det staar jeg ved. Jeg har allerede i Motiverne fremhævet det, der gør Statens Forhold til denne Bane saa ejendommeligt fremfor nogen anden Bane i Landet, undtagen da den lollandske, som det ærede Medlem for Nakskov (Ludvig Reventlow) talte om. Der bliver nok Forholdet omtrent det samme, og derfor kan jeg jo heller ikke være blind